

Sygn. akt II KK 399/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 17 stycznia 2017 r.,

kasacji Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 11 czerwca 2015 roku, sygnatura akt II K ../15,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z 11 czerwca 2015 roku, sygn. akt II K ../15, uwzględniając wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzania rozprawy, uznał M. G. za winnego tego, że w okresie od 15 lipca 2011 r. do 1 kwietnia 2015 r. w miejscowości K., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc prezesem Zarządu firmy „E.” sp. z o.o. z siedzibą w K. i z tego tytułu uprawnionym do reprezentacji wyżej wymienionej spółki, wbrew przepisom

ustawy, nie złożył w XX Wydziale Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego [...] Sądzie Gospodarczym sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności reprezentowanego przez siebie podmiotu gospodarczego za lata 2010 — 2014, to jest o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. 2013, poz. 330) w zw. z art. 12 k.k. Stosownie do wniosku prokuratora orzeczono względem skazanego karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby wynoszący 2 lata.

Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego. W kasacji zarzucono rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. i art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie M. G. bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku zgodnego z wnioskiem, pomimo tego, że orzeczenie w tym przypadku kary pozbawienia wolności nie było dopuszczalne, bowiem sprawca tego występku podlega wyłącznie karze grzywny lub ograniczenia wolności. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. W istocie, uwzględniając wniosek oskarżyciela o skazanie bez rozprawy Sąd Rejonowy w Ł. orzekł karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy, chociaż ustawa nie przewiduje za przypisany skazanemu występku z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości możliwości orzeczenia takiej kary, a jedynie karę grzywny lub ograniczenia wolności. Stanowi to rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości, które w bezpośredni sposób wpłynęło na treść rozstrzygnięcia, a zatem stanowi podstawę kasacyjną z art. 523 § 1 k.p.k. Podobnie uwzględnienie wniosku prokuratora o skazanie bez rozprawy w części dotyczącej proponowanej kary stanowiło rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 343 §

7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora, mimo jego sprzeczności z prawem materialnym. Z tego powodu uwzględnienie kasacji Prokuratora Generalnego – Ministra Sprawiedliwości jawi się jako oczywiście zasadne.

W konsekwencji Sąd Najwyższy zdecydował o uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Ł., w części zawierającej rozstrzygnięcie o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

kc